

verbetering van het onderwijs. L.G. Pareau, samen met De Groot en J.F. van Oordt J.Wz. verantwoordelijk voor het Groninger theologische onderwijs, had al als achttienjarige, in 1818, een eervolle vermelding binnengehaald in Groningen met een letterkundige verhandeling over de Joodse diaspora. Het goud was toen gegaan naar een oudere broer van Hofstede de Groot: D.A. de Groot.⁴ Twee jaar later had Pareau revanche genomen: bij zijn *alma mater*, Utrecht, verwierf hij goud met een literaire verhandeling over de relatie tussen de Griekse tragedie en Vondels *Gijsbrecht*. 1. Busch Keiser, predikant te Westerwijtwerd, had in 1827 in Luik goud ontvangen voor een letterkundige beschouwing over de opvattingen van Plato en Aristoteles aangaande de dichtkunst. J. Sonius Swaagman, predikant te Stadskanaal, had in 1825 bij de eigen Groninger letterenfaculteit goud behaald met een verhandeling over het Groninger dialect. W. Verweij, predikant te Winschoten, had weliswaar nooit goud behaald, maar wel tweemaal een eervolle vermelding. De eerste keer gebeurde dat in 1826 bij theologie te Utrecht voor een stuk over de brieven aan de zeven gemeenten in Openbaring 2 en 3, de tweede keer, later in hetzelfde jaar, gebeurde dat bij zijn eigen faculteit te Groningen. In het laatste geval had hij de Utrechtse student A.G. Pareau, een broer van L.G. Pareau, voor moeten laten gaan, wiens exegetische verhandeling over Davids klaaglied betreffende Saul en Jonathan (2 Samuël 1: 17-27) vergeleken met andere klassieke Joodse en niet-Joodse klaagzangen met goud was bekroond.⁵

Van de genoemde negen corresponderende leden hadden er vier met succes deelgenomen aan het jaarlijkse academische concours. De eerste was D.A. de Groot, inmiddels predikant te Sneek. J. Meijer, predikant te Beetgum, had in 1830 een eervolle vermelding behaald bij de Utrechtse theologen. A. Lam, predikant te Marssum, had in 1824 te Leiden goud in de wacht gesleept met een letterkundig werkstuk. De laatste was de Rotterdamse predikant H.G.J. van Doesburgh, die als Utrechts student in 1821 te Groningen het gouden eermetaal had behaald met een theologische verhandeling.⁶

Het gezelschap nader beschouwd

De bovenstaande opsomming laat in de eerste plaats zien dat de betrekkelijk kleine kerngroep van de Groninger godgeleerden meer dan gemiddeld wetenschappelijk gequalificeerd was, dit nog afgezien van de zes doctores en (minstens) twee doctorandi in de groep. Verder dat Groningen en Utrecht als prijsverlenende instanties bij hen verhoudingsgewijs hoger scoorden dan Leiden en Luik: 6:4:2:1. Dit gegeven bevestigt hetgeen Hofstede de Groot bij zijn 25-jarig jubileum als hoogleraar verklaarde: dat de oorsprong van de Gro-

⁴ In het vervolg wordt met De Groot P. Hofstede de Groot bedoeld; als van D.A. de Groot sprake is, wordt deze aangeduid met zijn voorletters erbij.

⁵ Van Lieburg, *Prijsvragen*, 1097, 986, 9 (Van Lieburg schrijft beide prijsvragen ten onrechte toe aan een neef: C.H. van Herwerden Hz), 981, 1495, 1917, 988, 10, 595. N.B. Een cursief cijfer verwijst naar het nummer waaronder de gegevens betreffende een bepaalde prijsvraag in *Prijsvragen* zijn opgenomen.

⁶ Van Lieburg, *Prijsvragen*, 1102, 981, 479, 590.